

Motion till riksdagen 2005/06:Ju544

av **Inger Lundberg m.fl. (s)**

Sexualbrott mot barn

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anføres om att den skall dömas till ansvar för sexualbrott som utfört sexuella gärningar mot barn utan att försäkra sig om att barnet fyllt 15 år.

Motivering

En viktig uppgift för sexualbrottslagstiftningen är att skydda barn från olika former av sexuellt utnyttjande. Med anledning härav gjordes på Sexualbrottsutredningens förslag omfattande förändringar i sexualbrottslagen i syfte att stärka skyddet för barn. Bland annat togs kravet på tvång bort när det gäller ansvar för våldtäkt mot barn.

Vidare skärptes straffskalorna för såväl våldtäkt mot barn som sexuellt utnyttjande och sexuella övergrepp mot barn. Som våldtäkt mot barn bedöms idag ett mycket stort antal gärningar.

Däremot ändrades inte gärningsmannens ansvar för att göra sig underrättad om barnets ålder. Han/hon kan, genom att uppge att han/hon haft skälig anledning att anta att barnet passerat femtonårsgränsen, frikännas från ansvar för sexuella övergrepp eller våldtäkt mot barn.

Vid en dom som nyligen avkunnades vid en av landets tingsrätter frikändes den åtalade för sexuellt övergrepp/utnyttjande av barnet, då han påstod att han bedömt att en tolvåring var äldre än femton år. Ärendet är inte unikt. Vid ett antal tillfällen har gärningsmän påstått att de uppfattar unga flickor som betydligt äldre än de är. Domen avkunnades utifrån tidigare lagstiftning, men då inga förändringar skett i den nya sexualbrottslagen vad gäller gärningsmannens ansvar för att bedöma "partnerns" ålder torde förhållandet vara detsamma med dagens lagstiftning.

Vi anser att det finns starka skäl att se över sexualbrottslagstiftningen så att det ställs högre krav på den vuxne att ha försäkrat sig om att den de delar en sexuell upplevelse med faktiskt har passerat femtonårsgränsen. Skälen för detta är flera. Om en gärningsman ska förklaras oskyldig enbart för att en

Fel! Okänt namn på

flicka eller pojke är tidigt utvecklad och därmed bedöms som vuxen är risken stor att många barn utsätts för sexuella övergrepp, utan att det leder till ingripanden från domstolarnas sida. Vidare är det inte alltför ovanligt att barn i en första kontakt med vuxna utger sig för att vara äldre än de är. Om de sedan utsätts för alkohol och/eller narkotika kan de hamna i en sådan tvångssituation att de inte klarar av att sätta gränser och med kraft understryka sin faktiska ålder.

En förändring av bevisreglerna så att den vuxne åläggs att tydligt försäkra sig om att barnet uppnått femtonårsåldern skulle rimligen också leda till större aktsamhet gentemot de yngsta ungdomarna. Jag har svårt att se att en lagstiftning som manar vuxna till besinning och eftertanke i sina sexuella kontakter med de yngsta ungdomarna står i strid med den allmänna rättsuppfattningen.

Stockholm den 28 september 2005

Inger Lundberg (s)

Nils-Göran Holmqvist (s)

Matilda Ernkrans (s)

Lennart Axelsson (s)